

«Сүйүп кыйналдым»

Сөзү: Кубанычбеков Акбар

Обону: Мукамбет уулу Аксай

Сен элең карайлап жүргөндө сезимге жагып шам,

Жарк этип алыстан,

Сүйүүнү тамызган.

Элесинди калтырдың жан дүйнөмө ашыккан,

Кыйналган жанмынбы?

Кур калган бакыттан.

А балким, деген ойлор ичтен жеп келет,

Аттиң ай, сезимимди кеттиң тепселеп.

Жашап калган жүрөк согуп бир сен деп

Мен эмес күлгөн адам азыр башка жан

Кың дебес куласа да бийик аскадан

Сени издеп артка карай кайтпаган

Сүйүп кыйналдым...

Тилек өчүп бир ойдогу.

Жанымды салып арманга.

Биз экөөбүз ойлогон,

Биз күткөн күндөр болбоду.

Айтчы жаным?

Мен кандай кылайын?

Кай жолдо турайын?

Бир жолу кел назик үнүндү угайын...

Жамалыңды издеп согот жүрөк дайым